

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 126/2025-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka prerokoval oznámenie sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky **Ivana Fiačana** o dôvodoch jeho vylúčenia z konania a rozhodovania vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 515/2025 a takto

r o z h o d o l :

1. Sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky Ivan Fiačan **je vylúčený** z konania a rozhodovania vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 515/2025.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav a námietka zaujatosti

1. Ústavný súd vedie pod sp. zn. Rvp 515/2025 konanie podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o ústavnej sťažnosti [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného JUDr. Jiřím Martausom, advokátom, 1 mája 113/19, Liptovský Mikuláš (ďalej len „právny zástupca“), doručenej 25. februára 2025, ktorou je namietané porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Tdo/58/2024 z 21. novembra 2024. Vec bola pridelená sudcovi spravodajcovi Ivanovi Fiačanovi, ktorý je podľa čl. II. bodu 3.3 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2025 do 31. decembra 2025 (ďalej len „rozvrh práce“) členom III. senátu ústavného súdu.
2. Sudca ústavného súdu Ivan Fiačan listom z 5. marca 2025 adresovaným podpredsedovi ústavného súdu oznámil v zmysle § 49 ods. 4 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) dôvody, ktoré môžu vyvolávať pochybnosti o jeho nestrannosti vo veci so zreteľom na jeho pomer k právnomu zástupcovi sťažovateľa. Okrem toho, že sa s ním pozná

osobne a tykajú si, považuje ich vzťah za značne priateľský, čo vyplýva z toho, že spoločne pôsobili ako justiční čakatelia a sudcovia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš a následne spoločne pôsobili v advokácii, keďže právny zástupca bol jeho spolupracujúcim advokátom a sídlo ich advokátskych kancelárií bolo v rovnakých nebytových priestoroch. S právnym zástupcom majú osobitný priateľský vzťah a poznajú sa aj ich rodiny. Ich vzťah presiahol pracovno-profesijnú úroveň. Tento pomer k právnemu zástupcovi vylučuje, aby konal ako sudca v tejto veci, preto navrhuje, aby ho príslušný senát vylúčil z konania a rozhodovania v tejto veci. Zároveň bude zachované objektívne zdanie nezaujatosti a nestrannosti konajúceho sudcu a súdu. Sťažovateľa a ani vec, ktorá je predmetom ústavnej sťažnosti, nepozná a nemá k nim žiaden vzťah. Poznamenal, že v inej veci sťažovateľa (sp. zn. III. ÚS 443/2024) ho ústavný súd z konania a rozhodovania vylúčil uznesením č. k. IV. ÚS 168/2024-6 z 3. apríla 2024.

3. Pokynom podpredsedu ústavného súdu z 11. marca 2025 bolo oznámenie podľa čl. IV bodu 1 písm. d) rozvrhu práce pridelené na rozhodnutie podľa § 51 ods. 2 zákona o ústavnom súde do IV. senátu ústavného súdu.

II.

Relevantná právna úprava

4. Podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

5. Podľa § 49 ods. 2 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci aj vtedy, ak bol v tej istej veci činný pri výkone inej funkcie alebo povolania, než je funkcia sudcu ústavného súdu.

6. Podľa § 50 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu môže sám vyhlásiť svoju zaujatosť vo veci; musí tak urobiť písomne bezodkladne a uviesť jej dôvody.

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

7. Ústavný súd na úvod zdôrazňuje, že nestrannosť sa obyčajne definuje ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti) a straníckosti. V judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), na ktorú nadväzuje aj judikatúra ústavného súdu, sa rozlišuje nestrannosť subjektívna a nestrannosť objektívna. Subjektívne chápanie nestrannosti je posudzovaním správania súdu (sudcu). Subjektívna nestrannosť sa prezumuje, až kým nie je dokázaný opak, čo však je zriedkavý prípad. Nestrannosť z hľadiska správania sudcu je vlastne nedostatok subjektívnej nezaujatosti, o ktorom svedčí správanie sudcu. Objektívna nestrannosť sa naproti tomu neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Sudca môže subjektívne rozhodovať absolútne nestranne, ale napriek tomu jeho nestrannosť môže byť vystavená oprávneným pochybnostiam so zreteľom na jeho štatút či funkcie, ktoré vo veci vykonával. Práve tu sa uplatňuje tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Podľa názoru ESLP objektívny aspekt nestrannosti je

založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prerokúvanej veci a účastníkom konania. Rozhodujúcim prvkom rozhodovania o zaujatosti zákonného sudcu je to, či obava účastníka konania (jeho právneho zástupcu) je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že naznačujú nedostatok nestrannosti súdu (rozsudok ESLP vo veci Pullar v. Spojené kráľovstvo).

8. Zo subjektívneho hľadiska je vzhľadom na obsah oznámenia samotného sudcu ústavného súdu zjavné, že sa z dôvodu intenzity a povahy jeho vzťahu k právnenému zástupcovi sťažovateľa subjektívne cíti zaujatý. Intenzita jeho vzťahu s právnym zástupcom sťažovateľa presahuje rámec bežnej známosti či kolegiality. Z objektívneho hľadiska je zrejmé, že vzťah medzi ústavným sudcom a právnym zástupcom sťažovateľa bol nadštandardný v minulosti a takým zostal aj v súčasnosti, čo vyplýva z toho, že spolu trávajú čas v rámci súkromnej sféry ich života a poznajú sa aj ich rodiny. Tento vzťah je preto takej intenzity, že aj u nestranného pozorovateľa je spôsobilý vzbudiť pochybnosť o nestrannosti sudcu ústavného súdu, ak bude rozhodovať o ústavnej sťažnosti sťažovateľa.

9. Ústavný súd tak po preskúmaní obsahu spisu vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 515/2025 a dôvodov uvedených vo vyhlásení sudcu III. senátu ústavného súdu Ivana Fiačana dospel k záveru, že v tomto prípade sú naplnené podmienky podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ako aj podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde na vylúčenie sudcu Ivana Fiačana z konania a rozhodovania vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 515/2025, rovnako ako to bolo v minulosti v konaní sp. zn. IV. ÚS 168/2024, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

10. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. marca 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu